FÖRSÖK TILL FÖRKLARING

AF

AFVIKELSERNA I ALEXANDR. ÖFVERSÄTTNINGEN

FRÅN MASORET. TEXTEN I PS. 1—41.

AKADEMISK AFHANDLING,

SOM MED SAMTYCKE AF

VIDTBERÖMDA FILOSOFISKA FAKULTETEN I UPSALA

FÖR FILOSOFISKA GRADENS VINNANDE

TILL OFFENTLIG GRANSKNING FRAMSTÄLLES

AF

KARL FREDRIK SALOMON HENNING,
FIL. KAND. AF VESTGÖTA LANDSKAP,

Å NEDRE FILOS. LÄROSALEN TISDAGEN DEN 25 MAJ 1875

P. V. T. E. M.

UPSALA 1875
Esaias Edquists Boktryckeri.

Om äfven den gloria, som under mer än femton hundra år omstrålade Alexandrinska öfversättningen af gamla Testamentet, nu till ej ringa del är försvunnen, så skall likväl denna öfversättning i textkritiskt och litteraturhistoriskt hänseende alltid bibehålla ett utmärkt rum, isynnerhet som den är omkring tusen år äldre än vår äldsta hebreiska handskrift och troligen den första öfversättning, som verlden sett. Om dess stora värde i ofvannämnda hänseenden äro ock alla ense, men längre sträcker sig ej enigheten; ty de flesta frågor, som med anledning af densamma framstälts, äro ännu till en stor del idel gåtor, hvarpå de lärde ej funnit någon tillfredsställande lösning. Allt, som rör denna öfversättning, synes vara höljdt i ett mörker, dit endast få ljusstrålar ännu inträngt. Så t. ex., om vi fråga efter dess uppkomst, möter oss en berättelse, som nu mera tämligen allmänt antages vara en blott saga, ett försök att framställa denna öfversättning i en ljus och underbar dagar. Denna berättelse utgöres af ett bref, skrifvet af Aristeas, en hofman hos konung Ptolemeus Philadelphus i Egypten, till hans broder Philokrates af ungefär följande innehåll:

Demetrius Phalereus, ofvannämnde konungs bibliotekarie, som med stor ifver samlade böcker för det kungliga biblioteket, utverkar af konungen ett beslut om öfversättning af Judarnes lagbok. För detta ändamål skickas Aristeas och en konungens liftjenare Andreas till öfverstepresten Eleasar i Jerusalem med begäran, att han ville till Alexandria sända sex utmärkta och till öfversättningen dugliga män af hvarje stam. Begäran vill-

fares, 72 män afsändas med en handskrift af lagen med gyllene bokstäfver. Konungen pröfvar under sju dagar de anlända männens vishet, hvarefter de föras till ön Pharos, der de för Demetrius diktera, hvad de efter gemensam rådplägning funnit vara den riktiga öfversättningen.

Till arbetets fullbordande åtgå 72 dagar, hvarefter öfversättningen uppläses för de Alexandrinske Judarne, som högligen gilla densamma och på Demetrii uppmaning uttala förbannelse öfver hvar och en, som vågade deri företaga någon ändring.

Philo utvidgar nämda berättelse i så måtto, att han låter de 72 öfversätta hvar för sig, och att allas öfversättning detta oaktadt befunnits alldeles lika, hvarvid han tillika meddelar, att dessa män höllos snarare för siare och profeter än öfversättare; sjelf tvekar han ej att anse dem besitta inspirationens gåfva. (— -— *ἐνθουσιῶντες προεφήτευον οὐκ ἄλλα ἄλλοι, καὶ τὰ δ' αυτὰ πάντες ὀνόματα καὶ ῥήματα, ὥσπερ ὑποβολέως ἑκάστοις ἀοράτως ἐνηχοῦντος.* se de vita Mos. II, 660). Justinus Martyr fogar härtill ytterligare: För de 72 öfversättarne uppbygdes lika många celler, derjemte hindrades de från allt umgänge med hvarandra; likväl öfverensstämde på det noggrannaste hvars och ens öfversättning med de andras. Dessutom lemnar han den upplysningen, att ej blott pentateuchen, utan äfven de öfriga heliga skrifterna öfversattes. Då Judarne påvisade skiljaktigheter i de båda texterna, beskylde han dem för förfalskning. Epiphanius gör den rättelsen i Justini framställning, att cellerna endast voro 36, och att således 2 och 2 arbetade i hvarje cell. Hieronymus åter tror visserligen på Aristiasbrefvets äkthet och tillförlitlighet, men ogillar alla senare utsmyckningar, hvaremot Augustinus är fast öfvertygad om, att öfversättarne voro inspirerade, och anser olikheten i den hebreiska och grekiska texten bero derpå, att den helige ande hellre för de ene än för de andre ville uppenbara eller fördölja en sak. (Se utförligare om ofvanstående Frankel Vorstudien z. d. Septuaginta, Nöldeke alt-

testamentl. Literatur, Bertholdt Einl. i A. und N. T., Tischendorf Prolegomena till Al. öfversättn., Fritsche i Herz. Real-Encl.).

Judarne i Palestina gillade i början också denna öfversättning, men under striden med den uppblomstrande kristendomen, som hufvudsakligen begagnade den, blefvo de snart gjorda uppmärksamma på skilnaden mellan bägge texterna, och nu hette det: "den dag, på hvilken denna öfversättning verkstäldes, var för Israel lika så svår, som den, på hvilken den gyllene kalfven göts"; eller: "då denna öfversättning såg ljuset, kom en tre dagars förmörkelse öfver jorden."

Hos de kristna bibehöll emellertid öfversättningen sitt stora anseende ända till reformationens tid. Men sedan Lud. de Vives, Scaliger, R. Simon m. fl. yttrat tvifvel om Aristeasbrefvets äkthet, var det Humphrey Hody förbehållet att ådagalägga dess oäkthet (se dock invändning häremot af Keil Einl. in d. A. T. sid. 550). Men är derföre allt, som deri berättas ren dikt? eller huru mycket är sannt? Föranleddes öfversättningen i följd af ett litterärt ändamål (så Hävernick Einl. in d. A. T. m. fl.), eller har den ett religiöst behof att tacka för sin tillvaro? Den sistnämnda åsigten hyllas af många, deribland Frankel och Geiger (Urschrift u. Uebers. der Bibel), som sidan 161 så yttrar sig: "Die sogenannte Septuaginta ist eine Uebersetzung, die zuerst im Munde griech. Uebersetzer sich fortleitete, bald niedergeschrieben wurde und den festen Text für die griech. redende Juden bildete. Si ist demnach nicht in schriftstellerischer Absicht angefertigt, sie entsprang aus dem Bedürfnisse und genügte ihm." Är denna öfversättning den första eller fanns redan förut en sådan öfver pentateuchen (som Aristobulus tyckes påstå)? Öfversattes vid samma tid endast pentuteuchen (så de flesta) eller hela gamla Testamentet (så enligt Hävernicks tolkning af Aristobuli yttrande, jmfr dock Frankel sid. 13 ff.; vidare Justinus Martyr och i allmänhet de grekiska kyrkofäderna)? Och om prologen till Jæsu Syrachs bok är

äkta, när lefde författaren till densamma (under Ptolemeus Evergetes I eller VII Physcon?), hvilken anger, att på hans tid ὁ νόμος, αἱ προφητεῖαι καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων voro öfversatta? Är öfversättningen skedd efter en chaldeisk öfversättning eller efter samarjtanska texten? eller om efter den hebreiska, som allmännast antages, hurudan var denna text? var den bättre eller sämre eller lika med den, som vi nu äga? Thenius i sin kommentar till Sam. bb. sidan XXIX säger: "diese Vers. ist nach einem im Wesentlichen ungleich besseren und namentlich vollständigeren hebr. M. S. gearbeitet als dasjenige war, das dem Masor. T. zum Grunde liegt, und dieselbe ist ihrer ganzen Beschaffenheit nach wie ein hebr. M. S. anzusehen and als das vorzüglichste Mittel zur Kritik des T. zu benutzen"; och samma åsigt, fast något modifierad, upprepar han i kommentaren till Kon. bb. sid. XVIII. Helt annorlunda lyder Frankels och de flestas omdöme; så säger Fr. sid. 205: "Die LXX scheinen häufig von der Masora abweichende Lesearten gehabt zu haben; doch gehet man sie genau durch, so erkennt man, das fast allenthalben für die schwerere unseres Textes eine leichtere durch Verwechselung eines Buchstabens substituirt sei: eine ziemlich deutliche Hinweisung auf Uebertragung nach Conjecturen." För öfrigt medgifver Thenius, att öfversättarne icke voro riktigt mäktiga hebreiska språket.

Hvad nu särskildt angår psalmerna, så påstår Hitz., att den text, efter hvilken de 70 öfversatte, är identisk med den nuvarande, men att bägge texterna äro i lika grad corrumperade (jmfr Einl. z. Ps. 2 delen). Öfversättningen af psalmerna anses i allmänhet mindre lyckad. Dock säger Hupfeld, att den följer grundtexten ordagrannt och återger den i allmänhet troget (så äfven Geiger sid. 161) och ofta med lyckliga grekiska uttryck, ehuru den icke är vuxen den opunkterade textens svårigheter, derföre full af missförstånd och meningslöshet.

Till detta Geigers och Hupfelds omdöme, som håller medelvägen mellan sträng förkastelse och öfverdrifven beundran, torde man med skäl kunna ansluta sig. Ofta söker man visserligen förgäfves i den Alexandrinska öfversättningen ledning och upplysning, när det gäller dunklare ställen i grundtexten, men någon gång har den dock läsarter, som synas förtjena företräde framför den hebreiska textens, t. ex. 16, 2; 28, 8; 31, 7; 36, 2; 37, 36 m. fl. På många ställen har den åter alldeles förfelat grundtextens mening; dock torde väl mycket häraf få läggas afskrifvarne till last, fastän det alltid blir en svår, om ej omöjlig, fråga att besvara, huru mycken del dessa hafva i textens felaktigheter och huru mycken de första öfversättarne genom sin möjligen bristande kunskap i grundtexten.

Utgående från den förutsättningen, att den text, de Al. öfversättarne följt, i allt väsentligt varit identisk med den nuvarande, har författaren i denna afhandling under olika rubriker sökt framställa de afvikelser från grundtexten, som i nämnda öfversättning förefinnas samt, der det varit honom möjligt, angifva den sannolika förklaringsgrunden till desamma.

I. Afvikelser i öfverskrifterna.

4. *Εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.*

De Alexandrinska öfversättarne hafva återgett 'למ med *εἰς τό τέλος*, men skälet härtill är svårt att finna. Vulgata har in finem. Delitsch zur Ausführung. Ewald Weihe. Theodoret: *σημαίνει τὸ εἰς τὸ τέλος ὀυ μακροῖς ὕστερον χρόνοις πληρωθήσεται τὰ προφητευόμενα.* Se föröfrigt Rosenmüllers Scholia till Ps.

למנצח בנגינות מזמור לדוד

Åt musikföreståndaren öfver strängaspel eller med beledsagande af strängaspel en psalm af David *.

5. *Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψ. τ. Δ.*

Al. läst הַנְּחָלוֹת pl. af נַחֲלָה arf. Så äfven Keil och Hgstb.

למ' אל־הנחילות מ' לדוד

Åt musikföreståndaren öfver flöjter en psalm af David.

'הנ skulle enligt denna öfversättning vara = הנחִלות af חלל, men ovisst.

6. *Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψ. τ. Δ.*

למ' בנגינות על־השמינית מ' לדוד

Åt musikföreståndaren öfver strängaspel efter oktaven en psalm af David.

7. *Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ - - ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμινεί.*

שגיון לדוד -- על־דבריכוש בן־ימיני

Sång af David -- för Benjaminiten Chus ords skull.

שגיון trol. = הגיון 9, 17.

---

* Angående de olika tolkningarne af öfverskrifterna hänvisas till Hupfeld, die Psalmen, 2 Auflage.

8. *Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψ. τ. Δ.*
Al. härledt נתית af גַּת press, kar, således = *ὕμνος ἐπιλήνιος.*

למ'על־הגתית מ' לדוד
Åt musikföreståndaren öfver gattiskt (instrument) eller efter gattisk (melodi) en psalm af David.
נתית af גַּת stadsnamn.

*9. *Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψ. τ. Δ.*
Troligen hafva Al. läst עַל־עֲלָמוּת

למ' על־מות לבד מ' לדוד
Åt musikföreståndaren efter "död åt sonen" en ps. af David; möjligen en sång, efter hvars melodi denna ps. skulle sjungas.

11 o. 14. *Εἰς τὸ τέλος ψ. τ. Δ.*

למ' לדוד
Åt musikföreståndaren af David.

16. *Στηλογραφία τῷ Δαυιδ.*
Vulgata: Tituli inscriptio.

מכתם לדוד
En klenod af David.
Hitz.: *ἀνέκδοτον* (en dittills okänd sång). Del. Inschriftgedicht l. Stichwortgedicht. Enklast vore att anse det = מִכְתָּב Jes. 38, 9; dock finnes intet exempel på, att m och b utbytas mot hvarandra.

22. *Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως ἑωθινῆς ψ. τ. Δ.*
Al. förvexlat אילת och אילות, se v. 20.

למ' על־אילת השחר מ' לדוד
Åt musikföreståndaren efter "morgonrodnadens hind" en ps. af David. I likhet med 9 ps. anges väl med öfverskriften en sång, efter hvars melodi ps. skulle sjungas.

24. *Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ τῆς μιᾶς σαββάτου.*
Genom tillägget *της* - - betecknas ps. som en söndagsps. Så äfven i Talmud enl. Del.

לדוד מזמור
Af David en psalm.

---

* Ps. 9 och 10 äro i Al. öfvers. sammanslagna till en, hvarföre ock denna öfvers. ända till 147 blir i räkn. en ps. tillbaka. Förf. har följt den i mas. texten brukliga nummerordn.

25. *Ψαλμὸς τ. Δ.*

לדוד

Af David.

27. *Τοῦ Δαυὶδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι.*

Tillsatsen anger, att ps. författades af David, innan han offentl. smordes till konung; således under Saul. förföljelserna, jfr v. 10.

לדוד

Af David.

29. *Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐξοδίου σκηνῆς.*

Del., med stöd af 3 Mos. 23, 36, der *ἐξοδιον* betecknar löfhyddofestens sista dag, anser, att tillägget utvisar, det ps. sjöngs på den dagen; det borde i så fall hetat *σκηνοπηγίας*. Vulgata: in consummatione tabernaculi. Se utförligare Ros.

לדוד

Af David.

30. *Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυίδ.*

מזמור שיר־חנ׳ הב׳לדוד

En psalm, en sång vid husets invigning af David.

31. *Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως.*

Tillägget hitkommet ur v. 23.

למ׳ מ׳ לדוד

Åt musikföreståndaren en ps. af David.

32. *Συνέσεως τῷ Δαυίδ.*

לדוד משכיל

Af David en undervisning.

33. *Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.*

38. *Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.*

מזמור לד׳ להזכיר

En psalm af David till erinran.

II. Afvikelser genom oriktig vokalisering af den opunkterade texten.

2, 6. *ἐγὼ δὲ κατεστάθην* - -

Al. läst נִסַּכְתִּי, niphal.

ואני נָסַכְתִּי

Jag har ju insatt - -

Till denna vers har dessutom förts början af v. 7:

διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου.

אספרה אל־חק

Jag vill förtälja ett beslut.

2, 9. *ποιμανεῖς αὐτούς.*

Vulgata: reges eos.

Al. läst תִּרְעֵם, impf. kal af רעה beta, föra i bet.

תְּרֹעֵם

Du skall sönderslå dem. impf. kal af רעע

4, 2. *εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.*

Al. läst עֲנָנִי

עֲנֵנִי אלהי צדקי

Svara mig, min rättfärdighets Gud!

7, 7. *ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου·*

ἐξεγέρθητι, ὁ θεός μου.

Al. förblandat עברות och עברים l. tagit עברות som plur. af עֲבָרָה, gränsmark. 2 Sam. 15, 28. För אֵלַי hafva de läst אֵלִי.

הִנָּשֵׂא בְּעַבְרוֹת צֹרְרָי
וְעוּרָה אֵלַי

Höj dig upp emot mina fienders grymhet, och vakna upp till mig!

7, 12. *μὴ ὀργὴν ἐπάγων κατ᾽ ἑκάστην ἡμέραν.*

Al. läst וְאַל.

Vulgata: numquid irascitur per singulos dies?

Se vidare under rubr. Tillsatser.

וְאֵל זעם בכל־יום

Och en Gud, som vredgas (hotar) hvarje dag.

9, 4. *ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου - -*
Al. läst אִיְבִי

כשוב איבי
Då mina fiender veko tillbaka - -

9, 7. *τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχου.*
Al. läst. חֲרָבוֹת, pl. af חרב svärd och härledt הֵמָּה af הָמָה brusa, larma.

האיב תמו חֳרָבוֹת - - -
הֵמָּה
Fienderna äro tillintetgjorda till spillror för evigt, och städer du utrotar, deras åminnelse förgår, ja, deras.

המה som eftertrycklig upprepning af suffixet i זכרם betonar motsatsen mot någon eller något annat; denna motsats är här svår att finna, hvarföre Pauli förslag har mycket för sig. Han föreslår זכר מֵהמה (jfr Jes. 26: 14).

9, 17. *γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. ᾠδὴ διαψάλματος.*
Al. läst. עֹשֵׂה, נוֹקַשׁ, niphal af יקשׁ samt הֶגְיוֹן

נודע יה' - עשה - - - הִגָּיוֹן סלה
Känd gör sig Jahve, håller dom, i hans händers verk snärjande den gudlöse.
Musik högt!
נוֹקֵשׁ är part. kal, och Jahve är subj. dertill.

Angående förklaringen af Sela se Del. till ps. 3.

9, 21. *κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς.*
Al. läst. מוֹרֶה

שיתה יה' מורה להם
Sätt, Jahve, en förskräckelse för dem!

מורה st. מורא (jfr Hab. 3: 17).

10, 3. *ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς*

כִּי־הִלֵּל רשע על־תַּאֲוַת נפשו
ובצע בֵּרֵךְ נאץ יה'

ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.

Ty den gudlöse berömmer sig af sin själs lusta; och röfvaren gifver afsked åt — föraktar Jahve.

Geiger anser, att uttrycket: "förakta Jahve" var så stötande, att man förvandlade נאץ till בּרך, ehuru denna ändring här icke trängde fullt igenom, utan hafva vi i stället fått bägge orden.

10, 4. *παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.*

I v. 3 ha Al. läst תאות הִלֵּל, och בֹּרַךְ samt fört de 2 sista orden till v. 4. Så afdelar äfven Schnurrer, och Hupfeld är böjd derför för att få ett verb till רשׁע, som nu står abs., men ordställningen: verb, obj., subj. är sällsynt. Al. tagit נאץ i den ursprungliga betydelsen sticka, egga samt אפּ = vrede och fritt öfversatt בל־מו med *ἐνώπιον αὐτου.*

רשׁע כגבה אפו בל־ידרשׁ
אין אל׳ כל־מזמותיו

Den gudlöse i sitt högmod (egentl. efter sin näsas höghet): "han skall icke straffa"; "det gifves ingen Gud" äro alla hans tankar.

10, 15. *σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.*

Al. fört ורע till första ledet i v., och i det 2 läst verb. i niphal.

שבר - - - כל־תמצא

Sönderbryt den gudlöses arm; och den ogudaktiges ondska må du söka och icke finna!

11, 3. *ὅτι ἃ κατηρτίσω καθεῖλον.*

כי השתות יהרסון

Om grundvalarne omstörtas - -

Al. möjligen läst הַשְׁחוֹתָ af שחת och ansett ה = אשר; jfr Schleusner, Thesaurus.

12, 9. *κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.*

Al. ha efter Schleusners åsigt läst וְלוֹתָ, men till betydelsen förvexlat det med סלל. Enligt Cappellus (i Crit. Sacra) skulle זלל betyda laute aliquem excipere. Enligt Koehler ha Al. läst כְּרֻמְּךָ דִלִּיתָ. Jfr ps. 30, 2.

כרום ולות לבני־אדם

Då gemenheten kommer i höjden bland menniskors barn, l. då ofvan är smälek för menniskors barn.

15, 4. *ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν.*

Al. läst לְהָרֵעַ; mot språkbruket, som i denna betydelse har לרעהו, se v. 3.

נִשְׁבַּע לְהָרַע ולא ימיר

Svär han (sig) till skada, så utbyter han det icke.

הרע är inf. hiph.

Vanl. Svär han åt den skadelystne (= לָרָע jfr Ges. Lehrgeb. § 121), så ändrar han det icke.

16, 3. *τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.*

Al. läst יַאְדִּירִי samt troligen ansett י i slutet som förkortning af יהוה = *κύριος*, hvilket dock saknas i V. och Al. Texten, men finnes i Ald. och Compl. Se Frankel, sid. 215 och Ros.

לק' - - המה ואדירי
כל־חפצי־בם

Åt de heliga i landet (vare) dessa (af David sända skänker) och åt de ädla, i hvilka jag har all min lust.

(Hitzig; och endast på detta sätt kan v. öfversättas, om den skall bibehållas i sitt närvarande skick).

Vanl.: Hvad de heliga beträffar, som äro i landet, och de härliga, så har jag all min lust i dem (se mot denna öfversättning Hupfelds anmärkn.).

Derföre bäst med Del.: och till de heliga i landet (säger jag): dessa de härliga, i hvilka jag har all min lust. Hela ändringen består deri, att ו i ואדירי flyttas till לק, och att חמה föres till eftersatsen.

17, 3. *ἐπύρωσάς με, καὶ οὐκ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.*

Al. läst תִמָּצֵא זִמָּתִי

Hupf. = Al. - - icke skall du finna mitt onda sinne (= intet ondt sinne i mig; jfr 18, 24).

צרפתני בל־תִּמְצָא זמתי בל־יעבר־פי

Enl. accent.: Du har mig pröfvat, skall icke finna; mitt tänkande skall icke öfverskrida min mun. Riehm. - - - icke skall du finna ondt sinne i mig, icke skall det komma öfver min mun. (זמתי på en gång obj. till föregående och subj. till följande verb).

Del.: - - - intet finner du, tänker jag ondt, icke öfverskrider det min mun. זמתי i förra fallet inf. med ändelsen ôt lånt från v. 3 ה (jfr חַנּוֹת 77, 10); i det senare perf. 1 pers. med oregelmässig ultima betoning (jfr Ges. Lehrb. § 103, anm. 1).

17, 4. *ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τά ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χείλεων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.*

Al. ha möjligen läst יְדַבֵּר i st. för יעבר och fört det hit från v. 3. Så är äfven Hupf. böjd att afdela de båda vv.; icke öfverträdde min mun till

לפלות - - - ארחות פריץ

Vid menniskors gerningar har jag genom dina läppars ord aktat mig för våldsverkares väg.

men. gern. (= gillade dem); men detta vore ett ovanligt uttryckssätt.

17, 13. *ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου*

פלטה נפ׳ מר׳ חרבך

Rädda min själ från den gudlöse med ditt svärd.

17, 14. *ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου· κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν, ἐχορτάσθησαν ὑείων ---*

Al. tagit חרב som objekt till פל׳ samt förbundit det med de första orden i v. 18. ממת׳ öfversättes med *ἀπολύων* (möjligen ha de fått betydelsen från מות, se Schleusner). Dock hafva Al. och Ald. T. *ἀπὸ ὀλίγων* (hvilken betydelse då hemtats från 1 Mos. 34, 30, 5 Mos. 4, 27). Hensler anser, att det ursprungliden stått: *ἀπὸ λαῶν.* Se Ros.

Al. läst חִלְּקֵם, piel. och תִּמָּלֵא, niph.

Märk *ὑείων* i V. T. för *υἱῶν.*

ממתים ידך - - - ישׂבעו בנים

Från folk med din hand, Jahve; från folk, hvars del i lifvet är af verlden; och med ditt förråd fyller du deras buk; de äro rike på söner - - -. Enligt denna tolkning förbindes חלד mot accent. med följ., och חיים är taget = בְּחַיֵּיהֶם i deras lifstid; jfr 49, 19.

Enligt accent. lyder v. 14: - - - från folk af denna verld (verldsmenniskor), sin del hafva de i lifvet - - -

17, 15. *ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου.*

Al. läst אֵחָזֵה, niphal.

אֶחֱזֶה פנ׳

Jag skall skåda ditt anlete.

18, 4. *αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον.*

Al. läst מְהַלֵּל.

2 Sam. 22, 4: *αἰνετὸν - - -*

מְהֻלָּל אקרא יה׳

Den beprisade anropar jag — Jahve. Jahve är apposition till מה׳.

21, 9. *εὑρεθεία ἡ χείρ σου πᾶσι - -*

Al. läst תִּמָּצֵא, niphal.

תִּמְצָא ידך לְכל - -

Finna skall din hand alla - -

22, 2. *ὁ θεὸς, ὁ θεός μου, πρόςχες μοι - - οἱ λόγοι τῶν παραπτομάτων μου.*

Al. läst אֵלַי för det ena אֵלִי och till förtydligande insatt *πρόςχες*. Det ena *ὁ θεὸς* har sålunda från randen kommit in i texten. Dessutom ha de förblandat שגיאתי och שאגתי,

אלי אלי - - דברי שַׁאֲגָתִי

Min Gud, min Gud! - - min högljudda klagans ord.

22, 10. *ἡ ἐλπίς μου.*

Al. läst מִבְטָחִי, jfr 71, 5.

מַבְטִיחִי

Du är den, som lät mig sorglös ligga.

22, 20. *μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.*

Al. läst תְּרַחֵק, piel och tagit אילותי som obj. dertill. חושה öfversättes här 38, 23 och 71, 13 (deremot 70, 6 med *βοήθησον*) med *πρόσχες*, men skälet härtill? Enligt Schleusner är det = accede, accurre, och detta med stöd af Hesych.: *προσέσχε, προσῆλθε*. Möjl. ha de förblandat חוש o. חזה.

אל־תִּרְחָק אילותי לעז׳ חושה

Var ej fjerran! Min starkhet, till min hjelp ila!

22, 22. *καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου* (*σῶσον*, tilltänkt ur föreg.).

Al. läst עֲנוּתִי, och orätt öfversatt רמ׳; jfr 5 Mos. 33, 17. Se dock Del. förklaring till ps. 29, 6.

ומקרני רמים עֲנִיתָנִי

Och ur bufflars horn bönhör mig.

Att perf. ענ׳ här kan öfversättas som imper., se Ges. § 126, 6 c.

26, 7. *τοῦ ἀκοῦσαι.*

Al. läst לִשְׁמֹעַ.

לַשְׁמִעַ

Att uppstämma (låta höra).

30, 11. *ἤκουσε κύριος καὶ ἐλέησέ με, κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.*

Al. läst verben i perf.

שְׁמַע - - לִי

Hör, Jahve, och var mig nådig! var mig en hjelpare!

31, 11. *ἐν πτωχείᾳ.*
Al. trol. läst בְּעָנְיִ.

בַּעֲוֹנִי
Genom min synd.

31, 14. *ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·*
Al. härledt מָגוֹר af גור, vistas, jfr 55, 16.

כי שמ׳ - - מָגוֹר מסביב
Ty jag hör förtal af många, skräck rundt omkring.

32, 4. *ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν.*
Al. ansett נהפך = אני נהפך och läst לְשֹׁד (se 12, 6) l. לְשָׁדִי (inf. med suff. af שׁדד) samt בַּחֲרְבְנִי, hvilket härledts af חרב svärd (se utförligare Schleusner, Thes.) och slutligen קוץ för קיץ.

נהפך לְשַׁדִּי בחרבוני קיץ
Min lifssaft förvandlades i sommarhettan.
I לשדי är ל stambokstaf.

32, 5. *ἐξαγορεύσω κατ᾽ ἐμοῦ.*
Al. läst עָלַי

אודה עֲלֵי פ׳
Jag vill aflägga bekännelse öfver (l. för - - skull) - -

32, 7. *σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλόνθων με.*
Al. läst תְּצֻרֵנִי af צור.
2 ledet i v. öfversättes, som om de läst: רָנִּי פַּלְטֵנִי מִס׳

אתה - - רָנֵּי פלט תסובבני
Du är för mig ett beskärm, för trångmål skall du mig bevara och med frälsningsjubel omgifva.
רָנֵּי förekommer endast här. Hitz. anser det uppkommet derigenom, att sista delen af תצרני upprepats.

33, 7. *ὡσεὶ ἀσκόν.*
Al. läst כנֹד.

כַּנֵּד
Som kärfvar.

33, 17. *οὐ σωθήσεται.*
Al. läst יִמָּלֵט, niphal.

יְמַלֵּט
Räddar.

34, 6. *προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.*

הביטו - - ופניהם אל - יח׳
De blickade på honom och uppklarnade, och deras anleten rodne icke.

Al. tagit de första verben som imp. och dessutom läst פניכם.

34, 22. *θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός.*
Al. läst תמותת, se ps. 79, 11.

תמותת רשע רעה
Ofärd (l. ondska) dödar den gudlöse.

35, 20. *ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.*
Al. förblandat לי och לא, רגו och רגע.

כי לא שלום יד' ועל רגעי
ארץ דברי מו' יחשבון
Ty icke frid tala de, och mot de stilla i landet uttänka de svekfulla planer (e. svekets ord).

37, 20. *ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι.*
Al. läst כִּיקַר כְּרוּם och hållit dem för inf. samt tillika förvexlat ו och י i sista ordet.

כיקר כרום
Som ängarnes prakt.

37, 22. *ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτόν --- οἱ δε καταρώμενοι αὐτόν.*
Al. läst מְבָרְכָיו och מְקַלְלָיו.

כי מְבֹרָכָיו -- וּמְקֻלָּלָיו
Ty hans välsignade -- och hans förbannade.

38, 4. *ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.*
Al. läst חַטֹּאתַי.

מפני חַטָּאתִי
För min synds skull.

40, 5. *μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ.*
Al. läst שֵׁם.

אשרי הגבר אשר - שָׂם
יה' מבטחו
Säll den man, som satt till Jahve sin förtröstan.

III. Afvikelser genom förvexling af hvarandra liknande bokstäfver.

ב och כ

4, 3. *ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα - -*
Al. läst כְּבוּדֵי לֵב לָמָּה.
Se vidare hos Geiger, sidd. 316 och 319.

עַד מֶה כְבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק
Huru länge (skall) min ära (vara) till skam, I älsken fåfänglighet?

37, 20. *ὡσεὶ καπνός.*
Al. läst כֶּעָשָׁן.

בֶעָשָׁן
I rök.

ד och ר

19, 14. *ἀπὸ ἀλλοτρίων.*
Al. läst מִזָּרִים.

מִזֵּדִים
Från öfvermodiga.

30, 8. *παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.*
Al. läst לַהֲדָרִי.

הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז
Du har beställt åt mitt berg kraft.

ה och ח

29, 2. *ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ.*
Al. läst בְּחַדְרַת.

בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ
I helig prydnad.

ה och ת

9, 6. *ἀπώλετο ὁ ἀσεβής.*
Al. läst אבד הרשע.
Olikheten i öfversättn. kan ock bero på förvandl. af aktiv. till passiv.

אִבַּדְתָּ רָשָׁע
Du förgör den ogudaktige.

ו och י

16, 3. *ἐθαυμάστωσε.*	ואדרי
Al. läst 'יאדירי.	Och de härliga.
20, 10. *καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.*	יענ'
Al. läst 'וענ.	Han höre oss!
21, 13. *ἐν τοῖς περιλοίποις σου.*	במֵית'
Al. läst 'במוֹת.	Med din bågsena.
22, 18. *καὶ ἐπεῖδον.*	יִרְאוּ
Al. läst וְרָאוּ.	De sågo.
22, 25. *ἀπ' ἐμοῦ.*	ממנו
Al. läst מִמֶּנִי.	För honom.
22, 30. *ἡ ψυχή μου.*	- - - sin själ. נפשו
Al. läst נפשי.	
23, 4. *ἐν μέσῳ.*	בְּגֵיא
Al. läst בְּגוֹא, jfr Dan. 3, 25.	I dal.
38, 12. *ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν.*	מנגד נגעי
Al. läst נגעו.	Fjerran från min plåga.
41, 9. *καὶ ἐμοῦ.*	בו
Al. läst בִּי.	Vid honom.

ח och ה

18, 35. *καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βράχιονάς μου.*	ונחתה - - זר'
Al. läst נחתה.	Och mina armar spänna kopparbågen. 'נח är 3 pers. fem. piel af נחת nedtrycka. För konstruktion se Ges. Gr. § 146, 3.

ם och נו

12, 28. *φυλάξεις ἡμᾶς.*	תשמרם
Al. läst תשמרנו.	Du skall dem bevara.

IV. Afvikelser i följd af att orden i grundtexten icke alltid voro fullt utskrifna.

3, 8. *ἐπάταξας-ματαίως.* — הכית -- לחי

I Al. hebr. cod. stod 'לח och öfversättarne togo det för en förkortning af לְחִנָּם.

Du har slagit -- kindbenet.

16, 3. *ἐθαυμάστωσεν (ὁ κύριος).* — ואדירי

Al. troligen hållit י i slutet af 'ואד för förkortning af יהוה. Se vidare kärom under rubriken II.

Hit föres ock af några:

31, 4. *ἐμίσησας.* — שנאתי

Al. uttrycka 2 pers. och skulle således hafva hållit י i 'שנ för förkortning af יה, men något *κύριος* finnes icke här i grek. text.

Jag hatar.

Motsatsen mot ואני i 2 ledet fordrar att här läsa = Al. 2. pers., jfr 5, 6. Så har ock Kenn. 170. Se Ros.

V. Afvikelser i följd af upplösta metaforer.

Nästan alla bildliga talesätt, isynnerhet om Gud, äro af Al. förvandlade till egentliga. Så öfversättes uttrycket: Gud är en sköld för någon vanligen med *ἀντιλήπτωρ* l. *ὑπερασπιστής*.

3, 4. *σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ.*

אתה יה׳ מָגֵן בעדי

Du, Jahve, är en sköld för mig.

18, 31. *ὑπερασπιστής ἐστι.* Jfr 33, 20.

מגן הוא

En sköld är han.

Hit kan ock räknas:

7, 11. *δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ.*

Obs. *δικαία* är orätt hitfördt från v. 10, der det enl. grundtexten utgör biord till אלי.

מגני על - אלי

Min sköld är på Gud l. (med Böttcher, som läser עָלַי) min sköld öfver mig är Gud.

Att Gud är en klippa, en borg, ett fäste m. m. öfversätta Al. på följande olika sätt:

9, 10. *καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.*

וִיהִי יה׳ משגב לדך
משגב לעתות בצרה

Och vare Jahve en borg för den arme, en borg i betryckets tider.

18, 3. *κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου - - ὁ θεός μου βοηθός μου - - ὑπερασπιστής μου - - καὶ ἀντιλήπτωρ μου.*

יה׳ סלעי ומצודתי - -
עלִי צורי - - מגני - - משגבי

Jahve är min klippa och mitt fäste - - min Gud är mitt värn - - min borg.

18, 47. *εὐλογητὸς ὁ θεός μου.*	ברוך צורי Prisad är min klippa.
19, 15. *κύριε βοηθέ μου.*	יה' צורי Jahve, min klippa!
28, 1. *ὁ θεός μου.*	צורי Min klippa!
31, 3. *γενοῦ μου εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν.*	היה לי לצור מעוז Blif mig en tillflyktsklippa.

Jfr ytterligare 27, 2; 28, 7, 8; 38, 4, 5; 37, 39; 40, 18 m. fl.

Hit kunna likaledes föras:

9, 8. *μένει (κύριος).*	יה' יֵשֵׁב Jahve tronar (eg. sitter).
10, 5. *πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.*	כל - צורריו יָפִיחַ בהם Alla sina fiender - han blåser på dem.

VI. Afvikelser i följd af tillsatser.

1, 4. För det andra οὐκ οὕτως och ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς	felas motsvarande ord i mas. texten.
2, 7. För κυρίου efter πρόσταγμα	»
2, 11. » αὐτῷ » ἀγαλλιᾶσθε	»
2, 12. » κύριος och δικαίας efter ὁδοῦ	»
3, 3. » αὐτῷ efter θεῷ	»
4, 3. » καὶ före ζητεῖτε	»
4, 8. » καὶ ἐλαίου	»
5, 11. » κύριε efter παρεπίκρανεν	»
6, 11. » καὶ före och σφόδρα efter αἰσχυντείησαν	»
7, 7. » ὁ θεος μου (genom dubbel öfversättning af אלי, se rub. II)	»
7, 12. » καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος	»
11, 4. » εἰς τὸν πένητα	»
13, 6. » καὶ ψαλμῷ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου	»
14, 1. » καὶ före ἐβδελύχθησαν	»
14, 12. » οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς	»
14, 3. » τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν (ur ps. 5, 10)· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν (ur ps. 140, 4), ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει (ur ps. 10, 7, här	»

något förändradt). *ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν* (ur Jes. 59, 7, 8, utom att för *ὀξεῖς* står *τάχυνον* och för *ἔγνωσαν οἴδασι*). *οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι ιῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν* (ur ps. 36, 2; skilnad: der *αὐτοῦ*, här *αὐτῶν*).

Versen igenfinnes i Rom. 3: 13—18 och är väl derifrån här inflickad; står i Al. Cod. redan i texten, men i Vat. blott i randen.

14, 5. För *οὗ οὐκ ἦν φόβος*	felas motsv. ord i mas. texten.
Jfr ps. 53, 5, der motsvarande ord i mas. texten finnes.	
17, 1. För *μου* efter *δικαιοσύνης*	»
17, 6. » *καὶ* » *εἰσάκουσον*	»
18, 8. » *ὁ θεὸς* (sista ordet i v.)	»
18, 31. » *μου* efter *θεὸς*	»
18, 36. » *εἰς τέλος*, och *καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει* (ur Theodotion)	»
19, 7. För *οὐρανοῦ* efter *ἄκρου*	»
19, 15. » *διὰ παντός*	»
20, 12. » *στῆσαι*	»
22, 2. » det ena *ὁ θεὸς* och *πρόσχες* (jfr under rubr. II. detta ställe)	»
22, 17. För *πολλοὶ* efter *κύνες*	»
22, 31. » *μου* efter *σπέρμα*	»
22, 32. » *κύριος* (sista ordet i v.)	»
23, 2. » *ἐκεῖ*	»
23, 6. » *σου* efter *ἔλεος*	»
24, 4. » *τῷ πλησίον αὐτοῦ*	»

24, 6. » *τοῦ θεοῦ* före *Ἰακωβ*	felas motsv. ord i mas. texten.
Flere exegeter anse med stöd af Al. öfversättningen och några hds., att i grundtexten אלהי utfallit framför יעקב. Satsen blir härigenom tydligare, då man väntar en vokativ efter: "som ditt anlete söka". För den vanliga uppfattningen, att Jakob är appos. till föreg. slägte, kan hufvudsakligen anföras Hos. 8, 2; der är dock Gud kort förut nämnd, hvilket icke här är fallet.	
27, 5. För *μου* efter *κακῶν*	»
28, 3. » *μὴ συναπολέσῃς με*	»
29, 1. » *ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν*	»
Tillägget synes bero derpå, att Al. gifvit en dubbel öfvers. af אֵלִים; jfr Job 42, 8.	
31, 2. För *καὶ ἐξελοῦ με*	»
31, 20. » *κύριε*	»
31, 23. » *κύριε*	»
33, 10. » *καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων*	»
34, 18. » *δίκαιοι*	»
36, 5. » *πάσῃ* före *ὁδῷ*	»
36, 13. » *πάντες* » *οἱ ἐργαζόμενοι*	»
37, 2. » det andra *τάχυ*	»
37, 28. » *ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται*	»

ἄμωμοι -- är här meningslöst, Al. text. har *ἄνομοι (ἐκδιωχθήσονται),* som bättre passar i sammanhanget, hvarmed Vulgata öfverensstämmer: injusti punientur. Tillägget är af vigt, då den mas. texten här synes vara något corrumperad. ע-strofen felas; v. 28 är oformligt lång, på פ-strofen komma ej mindre än 3 verser.

De hebr. ord, som motsvara Al. textens äro עולים נשמרו, hvarföre det är sannolikt, att de för likheten med לעולם נש׳ utfallit, eller att de sistnämnda uppkommit ur dessa. Se utförligare härom hos Hupf.

38, 20. För *ὑπὲρ ἐμε* felas motsv. ord i mas. texten.
39, 8. » *διάψαλμα* »
41, 2. » *καὶ πένητα* (genom dubbel öfversättning af דל) »

לעולם eller לעד öfversättas understundom dubbelt t. ex. 37, 27, 29 *εἰς αἰῶνα αἰῶνος*.

Om tilläggen vid öfverskrifterna, se derstädes.

VII. Afvikelser i följd af utelemningar.

3, 9. För סלה felas motsv. ord i grek. texten.
7, 7. » ו före עורח »
7, 10. » ו » בחן »
18, 34. » suffixet i במותי »
18, 40. » ברד וגחלי - אש »
Detta tillägg är väl hitkommet ur v. 13, passar icke här, finnes ejheller i parallelstället 2 Sam. 22.
35, 14. För אם efter כאבל »
35, 20. » ארץ och דברי »
38, 21. » ו före מש׳ »
39, 9. » אַל »

Härigenom blir meningen alldeles motsatsen til[l] hvad grundtexten uttrycker: חרפת נבל אל - תשמני
ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με. Till hån för dårar gör mig icke!
40, 6. För אֱלֵינוּ felas motsv. ord i grek. texten.

VIII. Afvikelser i följd af fri eller oriktig öfversättning.

1, 3. *ὡς τὸ ξύλον*

כעץ

Som ett träd.

1, 4. *ὡς ὁ χνοῦς*
jfr 35, 5 *ὡσεὶ χους*

כמוץ

Som agnar.

1, 5. *ἀναστήσονται - - - ἐν βουλῇ δικαίων*

יָקֻמו - - - בעדת צד׳

Bestå - - - i de rättfärdigas församling.

Här öfvers. עדה fritt med *βουλη*, deremot riktigt 111,1 med *συναγωγη*.

2, 2. *συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ.* Jfr 31, 14.

נוסדו - - יחד

Rådslå tillsammans.

2, 3. *ζυγὸν αὐτῶν.*

עבהימו

Deras band.

4, 5. *ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.*

κατανυσσομαι är enligt Al. språkbruk = *σιωπάω*. Vulg. compungimini, sönderstickas af smärta, hvarifrån öfvergången till för smärta l. bedröfvelse tiga icke var långt aflägsen.

רגזו ואל - תחטאו בל׳
על - מש׳ ודמו

Darren oeh synden icke! Talen i edra hjertan på edra läger och varen stilla! l. = Al. under vrede synden icke! רגז kan näml. betyda både darra och vredgas. Psalmisten synes här tala till klenmodiga vänner, som i nöden sågo sig om efter bedräglig menniskohjelp i st. för att förtrösta på Jahve; således men.: under eder oro synden icke, utan gifven rum för lugn eftertanke. Jfr Hoffman Eph. 4, 26.

4, 7. *τὶς δείξει ὑμῖν τὰ ἀγαθά; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς - -.*

I st. för *ὑμῖν* har Al. Cod. *ἡμῖν*, såsom ock Vulgata uttrycker. נס öfversättes ps. 60, 6 med *σημείωσις*, hvadan det är sannolikt, att Al. här läst נְסָה och ansett det som denom. af נס.

מי־יראנו טוב
נסה־עלינו

Hvem låter oss se lycka?
Upphöj öfver oss - -

נסה = נשׂא såsom meningen fordrar och 4 Mos. 6, 26 bekräftar. Jfr ps. 10, 12.

4, 8 *ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.*

מן är af Al. taget som tidspart. och *ἐπληθύνθησαν* är hänfördt till menniskorna. *καρπου* är felskrifvet för *καιρου*, och *και ἐλαιου* är troligen af en afskrifvare tillsatt.

מעת דגנם ותירושם רבו

(Du har lagt glädje i mitt hjerta) mer än på den tid, då deras korn och must funnos i mängd. Konstrukt. är pregnant, så att מעת = מִשִּׂמְחַת העת אשר. Jfr Ges. §§ 119, 1 o. 123, 3.

4, 9. *ἐπ' ἐλπίδι.*

לבטח

I trygghet.

5, 9. *κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.*

Så äfven Vulgata: dirige in conspecto tuo viam meam, men Hieronym. säger om denna läsart: quod nec Symmachus, nec Theodotio, sed sola *κοινη* editio; och mot densamma kan äfven anföras ps. 27, 11: *νομοθετησον με, κυριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου.*

הַוְשַׁר לְפָנַי דרכך

Jemna för mig din väg. Ktib. הוֹשַׁר, Kri הַיְשַׁר, det förra allena grammatiskt berättigadt.

5, 10. *ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.*

בפיהו

I hans mun, d. ä. in ore unius-cujusque eorum, således distrib.

5, 13. *ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.*

Olikheten beror på suffixet, som här är lika för 3 pers. singl. o. 1 pl.

תעטרנו

Du omgifver honom.

6, 8. *ἐπαλαιώτην.*

עתקה
Det (ögat). har åldrats.

7, 3. *μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος.*

פרק kan äfven betyda rädda (jfr ps. 136, 28) och i denna bemärkelse är det här taget af Al., hvarvid de dessutom godtyckligt tillsatt ett *μη*, som meningen tycktes fordra.

פרק ואין מציל
Bortryckande utan räddning.

7, 5. *εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.*

Vulgata: decidam merito ab inimicis meis inanis.

Al. fattat 2 ledet som en förbannelse och tagit מן חלץ i betyd. aflägsna sig ifrån (Hos. 5, 6).

אם - - רע ראחלצה עוררְי ריקם
Om jag den, som mig ondt vedergält, sådant tillfogat - fast mer räddade jag den, som utan skäl var min fiende -

7, 13. *ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε* -

Sannolikt att läsa *ἐπιστράφηται* (se Schleusner).

אם לא ישוב
Om han icke omvänder sig - -

7, 14. *καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε.*

Al. hänföra לו till föreg. *τόξον*. Så ock Vulgata: in eo paravit.

ולו הכין
Och på honom (den gudlöse) har han riktat.

8, 6. *ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους.*

אלי betyder aldrig änglar = בני אלי.

ותחסרהו מעט מאלי
Och du lät det fattas henne blott litet i att vara jemlik Gud.
מִהְיוֹת אלי = מאלי

9, 5. *ὁ κρίνων δικαιοσύνην.*

שפט צדק
Som en rättfärdig domare.

9, 12. *ἐπιτηδευματα αὐτῶν.*

עלילותיו
Hans gerningar.

9, 16. *ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ* - -

טבעו גוים בשחת
Hedningarne sjunka i gropen- -

Al. öfversätta שחת med *δια-φϑορα,* emedan de härleda det af שחת förderfva; undantag. 7, 16, der det rätt öfversättes med *βοϑρος.*

10, 5. *βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.*

Al. härledt 'יח af חלל, profanum esse.

יחילו דרכו

Fasta äro hans vägar.

Ktib דרכו = Kri, blott defekt skrifvet, jfr יחדו och יחדיו.

10, 7. *πικρία.*

Möjligen ha Al. förbisett det mellersta מ i 'מרמ och läst מרות.

מרמות

Svek.

10, 8. *ἐγκάϑηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀϑῷον.*

Då חצר icke betyder rik, är väl troligast, att Al. för ljudlikhetens skull förblandat אשרים och חצרים. Om en mängd andra försök att lösa svårigheten, se Schleusner och Ros.

ישב במ' חצרים - - נקי

Han sitter i försåt i gårdar, i smygvrår mördar han den oskyldige.

10, 9. - - *ἁρπάσαι - - ἐν τῷ ἑλκῦσαι αὐτόν·*

יחטף עני במשכו ברשתו

Han fångar den arme genom att draga honom till sig med sitt nät.

10, 10. *ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν. κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αυτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.*

Al. läst Kri יִדְכֶּה, tagit detta i trans. betyd. och dermed förenat רשת ur v. 9 samt ansett hela v. 10 syfta på den gudlöse, som ställer försåt för andra och slutligen läst בְּעָצְמוֹ, inf. kal af עצם vara stark, väldig.

ודכה ישח ונפל בעצומיו חלכאים

Och krossad sjunker han och faller; - i hans våld de olycklige.

וְדָכָה Ktib bäst som adj., och עצומיו som nom. abst., se Ges. § 108, 2.

10, 17. -- *εἰσήκουσε κύριος, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου* --
Al. synas läst שמע׳ och תְּכוּנַת, jfr för det sistnämnda ps. 65, 10, der תכינה genom förvexling af ו och י blir תכונה = *ἑτοιμασία*.

שמעת יה׳ תכין לבם
תקשיב אזנך
Du har hört, Jahve, du befästar (stärker) deras hjertan, gör ditt öra uppmärksamt (på deras bön).

11, 2. *εἰς φάρετραν.*

על - יתר
På (båg)senan.

11, 5. *κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.*
Al. föra äfven ורשע till יבחן samt taga נפ׳ som obj. i st. f. subj. till אהב.

יה׳ צדיק יבחן - - נפשו
Jahve pröfvar den rättfärdige, men den gudlöse och den, som älskar våld, hatar hans själ.

12, 2. *ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι* --
jfr 31, 24:
ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος.

פסו אמונים
Troheten är borta.
אמונים נצר יה׳
Tro bevarar Jahve.
Det synes icke vara nödvändigt att på båda dessa ställen mot det vanliga språkbruket öfversätta אמ׳ med trogna, jfr Jes. 26, 2.

12, 5. *τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν.*
Hitz. anser, att Al. läst נגדיל, förledda af föregl. גדלות.

ללשוננו נגביר
I anseende till vår tunga äro vi hjeltar.

12, 6. *παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.*
Vulgata: fiducialiter agam in eo. Al. hafva möjl. läst אפיע, ty med *παῤῥησ.* öfversätta de detta ord i ps. 94, 1.

יפיח לו
(Jag vill sätta i frihet) den som längtar derefter.

12, 7. δοκίμιον τῇ γῇ.
Vulgata: probatum terræ.

בעליל לארץ
(Silfver smält) i verkstaden till marken l. i degeln på marken.

14, 1. διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν.

השחיתו התיבו עלילי
De göra förderfligt, afskyvärdt sitt handljngssätt (eg. gerning).

16. ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.

טובתי בל־עליך
Min lycka är icke utom dig.

Al. fattat טוב som något från den talande utgånget, något som menn. sjelf åstadkommer, då det deremot enligt det vanliga språkbruket = den af Gud tilldelade lotten. Betyd. af על här är omtvistad. Egl. min lyckar hvilar icke på dig (jfr ps. 62, 8), men mot sammanhanget, hvarföre Hupf. är böjd för att tilldela בל betyd. blott, och Hitz. läser אבל, fastmer. Dock kan för betyd. utom, bredvid anföras 2 Mos. 20, 3.

16, 4. ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συνάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ - -

ירבו עצבותם אחר מהרו
בל - אסיך נסכיהם מדם
ובל - אשא
Många äro deras smärtor, som tillbytt sig en annan (en afgud); icke vill jag utgjuta deras dryckes-offer af blod, icke taga - -

16, 8. προωρώμην.

שויתי
Jag har ställt.

16, 9. ἡ γλωσσά μου.

כבודי
Min ära.

17, 11. ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με.
Antagl. hafva Al. läst אִשְּׁרֻנִי, piel af אשר l. הורישוני; jfr 2 Mos. 34, 24.

אשורנו עתה סבבוני
På våra steg omgifva de oss nu.

17, 12. *ὑπέλαβόν με* - -
Enl. Cappellus hafva Al. läst דִּמּוּנִי af דמה similem me fecerunt - -

דִּמּוֹנוֹ
Hans utseende är - -

18, 6. *ὠδῖνες ᾅδου.*
119, 61 öfversättes 'חב riktigt med *σχοινία.*

חֶבְלֵי שְׁאוֹל
Underjordens snaror.

18, 8. *ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.*
לו är af Al. hänfördt till fiender (underförstådt).

כִּי חרה לו
Ty han vredgades.

18, 9. *ἀνέβη καπνός ἐν ὀργῇ αὐτοῦ.*
Al. tagit אַף i betyd. vrede och trol. hopblandat מפיו och מפניו.

עלה עָשָׁן באפּו - - מפּיו
Rök uppsteg i hans näsa - - ur hans mun.

18, 12. *σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων* - -

חֶשְׁחַת־מַיִם עבי שְׁחקים
Dunkla vatten, tjocka skyar - -

18, 15. *καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε.*
Al. tagit רב som verb.

וּברקים רב
Och blixtar i mängd.

18, 23. *καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ ἐμοῦ.*

וחקותיו לא־אסיר מני
Och hans bud lät jag icke vika ifrån mig.

18, 27. *καὶ μετὰ ἐκλεκτὸς ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις* (bättre i 2 Sam. 22 *στρεβλωθήσῃ*).

עם־נבר תתברר ועם־
עִקֵּשׁ תתפתל
Mot de rena visar du dig ren, och mot de förslagne visar du dig förslagen.

18, 30. *ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου.*
Möjl. att Al. härledt ארץ af רוץ löpa, och tagit detta = genom flykt undkomma samt ansett *πειρατήριον* för röfvarehop. 2 Sam. 22 öfversättes samma ställe med: *ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος.*

כִּי בְךָ ארץ גדוד.
Ty med dig stormar jag an mot härskaror.

18, 36. *ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου -- καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος.*
Om den dubbla öfvers. af 2 ledet se rubr. Tillsatser. 2 Sam. 22 *καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με.*

מגן ישעך -- וענותך תַרְבֵּנִי
Din frälsnings sköld -- och din nedlåtenhet gjorde mig stor.

18, 37. *ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου -- ἴχνη.*

תרחיב צעדי תחתי -- קרסלי
Du gjorde min gång vid under mig -- fotknölar.

18, 41. *ἐξολόθρευσας.*
Al. uttrycka 2 pers. och hafva således trol. läst 'תצמ l. 'הצמ.

אצמיתם
Jag utrotar dem.

18, 43. *καὶ λεπτυνῶ αὐτους.*
Al. ant. läst ואדיקם af דוק l. ואריקם l. trol. fritt öfversatt.

ואשחקם
Och jag utskakade dem.

18, 46. *υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.*
Al. möjl. härledt יִבּלוּ af בלה och läst מִמְּסִלּוֹתֵיהֶם.

בְּנֵי־נכר יִבּלוּ ויחרגו ממסגר'
Främlingars söner förgås och darra fram ur sina slott.

18, 48. *ὑπόταξας --*
Al. uttrycka 2 pers., som om det stått תדבר.

ידבר --
Han kufvade folk under mig.

18, 49. *ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων.*
Al. fattat אף i betyd. vrede och hänfört det till fienderna.

מאיְבי אף מן
Från mina fiender, ja, från--

19, 5. *ὁ φθόγγος αὐτῶν.*
Al. möjl. läst קולם. *ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνομα αὐτοῦ.*
Al. synes läst 'כש׳ שם אהלו.

קום -- לשמש שם - אהל בהם
Deras mätesnöre -- åt solen satte han ett tält i dem (himlarne).

19, 7. *καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ.*

ואין נסתר מחמתו
Och intet är fördoldt för dess glöd.

19, 8. *ἐπιστρέφων τὰς ψυχάς.* — משיבת נפש
Vederqvickande själen.

19, 11. *λίθον τίμιον.* — פז
Fint guld.

19, 12. *φυλάσσει αὐτά*
Al. tillagt זהר denna betyd. efter Chald. (Ros.). — נזהר בהם
(äfven din tjenare) blifver genom dem upplyst.

20, 6. *μεγαλυνθησόμεθα.*
Al. läst נִגְדַל. — נדגל
Vi vilja svinga fanan.

20, 7. *ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.* — בג' ישע ימנו
Med maktgerningar af hans frälsande högra hand.

21, 7. *δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν.* — תשיתהו ברכות
Du sätter honom till välsignelse.

22, 3. *καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί*
Vulgata: non ad insipientiam. *ἄνοια* trol. felskrifvet för *ἄνεσις*. — ולא דומיה לי
Och ingen ro för mig.

22, 4. *σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.*
Oriktigt låta Al. קדוש bero af ישב. — ואתה - - ישראל
Du är den helige, tronande som Israels lof l. på Israels lofsånger.

22, 8. *ἐλάλησεν ἐν χείλεσεν.* — יפטירו בשפה
De spärra upp läpparne.
För konstr. se Ges. § 138, 1 anm. 3.

22, 9. *ἤλπισεν ἐπὶ κύριον.*
Al. möjl. läst גַּל, jfr 37, 5: *ἀποκάλυψον*, der de tänkt på härledn. från גלה. — גל אל־יה'
Anförtro (din sak) åt Herren. גל är imper.; jfr 37, 5 גול.

22, 17. *ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας.* — כָּאֲרִי ידי ורגלי
Som lejonet mina händer och fötter.

Då ורג׳ och יו׳ syntes fordra ett v., är detta väl trolig. anledningen, hvarföre nästan alla de äldste öfvers. i כא׳ sökte ett sådant. כארי är den enda verkl. och bekräftade läsarten, jfr Jes. 38, 13. Se utförl. Reinke, Erkl. d. A. T. o. Hupf.

22, 18. *ἐξηρίθμησαν.*
Formen trol. corrump. för -α l. α ἄν.

אספר
Jag kan räkna.

22, 25. *τῇ δεήσει.*
Al. tagit ענ׳ i betyd. skri, bön, mot språkbruket.

ענות
Betryck.

22, 28. *ἐνώπιον αὐτοῦ.*

לפניך
Inför dig.

22, 30. *καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ,* (31) *καὶ τὸ σπέρμα μου - - ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ ἡ γενεὰ ἐρχομένη,* (32) *καὶ ἀναγγελοῦσι - - ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.*
Al. trolig. förvexlat ו och י i נפ׳ samt som objekt till עשה tänkt det föregående *λαος.*

ונפשו לא חיה זרע - -
יספר לאד׳ לדור יבאו -
Och den sin själ icke uppehåller; en säd - -; det skall förtäljas om Herren för slägtet; de skola komma och - att han den (sin rättf.) utfört.

23, 5. *καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον.*

כוסי רויה
Min bägare är öfverflöd.

23, 6. *καὶ τὸ ἔλεός σου.*
Vulgata riktigt: calix meus. Al. ha dessutom till v. 5 dragit de första orden i v. 6.

אך טוב וחסד
Idel godhet och nåd.

24, 7. *ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.*
Al. fattat שע׳ som obj. till שאו och tagit ראש׳ i betyd. furstar.

שאו שערים ראשיכם
Upplyften edra hufvuden, I portar!

25, 14. *κραταίωμα κύριος.*
Al. förblandat סוד och יסוד.

סוד יה׳
Jahves vänskap.

25, 17. *αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν.*

För *επλ.* trol. att läsa *ἐπλατύνθησαν,* jfr 4, 2.

צרות לְ׳ הרחיבו

Egl. mitt hjertas ångster de utvidga. Bäst att föra ו i הר׳ till följ., således = åt mitt hjertas ångster skaffa rum (befria mig ifrån) och - -

25, 21. *ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντο μοι.*

תם - וישר יצרוני

Redlighet och rättskaffenshet skola mig bevara.

26, 3. *καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.*

Ambulare coram Deo sæpe notat Deo placere ob probitatem ac integritatem vitæ(Schleusner).

והתהלכתי באמתך

Och jag har vandrat i din trohet.

26, 6. *ἐν ἀθώοις.*

בנקיון

I renhet.

26, 8. *εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου.*

Al. synas läst נועם (genom omflyttn.?).

מעון בת׳

Ditt huses boning - -

27, 6. *ἐκύκλωσα.*

Al. trol. läst סְבַבְתִּי.

סביבתי

(mina fiender) rundtomkring.

27, 8. *ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου.*

Vulgata: exquisivit te facies mea enl. texten i Compl. och Ald. Cod.: *ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου,* som är öfversatt efter den nuv. texten, ehuru de fattat פני som subj. till בק׳ och mot accenten ditfört som obj. det följ. את־פנ׳.

בקשו פני

Söken mitt ansigte!

27, 12. *εἰσ ψυχὰς θλιβόντων με - - καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.* (13) *πιστεύω* - -

בנפש צרי - - ויפח חמס

Åt mina fienders raseri - - och den der lögn talar l. våld

Al. trol. läst וַיָּפַח לו. לולא, genom sina punkter gjordt misstänkt, är ock förbigånget af de gamle öfvers., utom Al.

fnyser. (13) לולא Om jag icke --

28, 3. *μὴ συνελκύσῃς τὴν ψυχήν μου.*

אל־תמשכני

Tag mig icke bort.

28, 5. *καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις.*

יהרסם ולא יבנם

Han skall dem nedrifva och icke uppbygga.

28, 7. *καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου καὶ ἐκ θελήματός μου --*

Al. haben sich einen Text ויחלץ בשרי ומלבי zusammengeklaubt (Hitz.). Semler tror, att det ursprungl. stått *μελωδήματος* st. *θελήματος*.

ויעלז לבי --

Och mitt hjerta fröjdar sig, och med min sång --

29, 6. *καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.*

Al. sannolikt förblandat ירק' och ידיקם, jfr ps. 18, 43, samt שׂיר' och ישֻׁרון (ett smeknamn på Israel, jfr 5 Mos. 32, 15).

ירקידם -- בן־ראמ'

Han kommer dem att hoppa som en kalf, Libanon och Sirion som en ung buffel.

29, 9. *φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους.*

קול יה' יחולל אילות

Jahves röst kommer hindar att föda.

29, 10. *κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ.*

יה' למבול ישב

Jahve har setat till flod (att dömande framföra den; ל åsyftar målet, jfr 9, 8),

30, 12. *εἰς χαρὰν ἐμοί.*

χαρὴν möjl. felskrifvet för *χορὸν* l. synechd. om all slags glädje.

למחול לי

Till dans för mig.

31, 16. *ἐν ταῖς χερσὶ οἱ κλῆροι μου.*	בידך עתתי I din hand äro mina tider.
32, 5. -- *τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.* Vulgata: impietatem peccati mei - - - *καρδιας* är väl corrump. st. *ἁμαρτίας.*	עון חטאתי Min syndaskuld.
33, 14. *ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίῳ αὐτοῦ.*	ממכון שבתו Från sin bonings rum.
34, 11. *πλούσιοι.* Al. möjl. läst כבירים l., då rika ofta förliknas vid lejon, fritt öfversatt.	כפירים De unga lejon.
35, 7. *ὠνείδισαν.* Al. tagit betyd. från חָפֵר, rodna, skämmas.	חפרו De hafva gräft.
35, 8. *ἐλθέτω αὐτοῖς.*	תבאהו Drabbe honom.
35, 13. *ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν* (trol. felskrifvet för *παρενοχλεῖσθαι*).	בחלותם Under deras sjukdom - -
35, 14. *ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον εὐηρέστουν* (se ps. 26, 3).	כאח לי הת' Som (vore han) en broder till mig gick jag - -
35, 15. *καὶ κατ' ἐμοῦ -- συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες -- διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.*	ובצלעי - - נאספו עלי נכים - - קרעו ולא־דמו Och vid mitt fall - - de samla sig mot mig, slående - - de sönderslita och upphöra icke.

Al. trol. hållit נכים för pl. af ett subst. נֵךְ, som dock ej finnes. Om *κατεννγησαν* s. 4, 5 denna rubr. נכים förekommer endast här, men med stöd af Jer. 18, 18: נכהו בלש' öfversättes det vanl.: smädande. Att formen är corrump. erkännes täml.

allmänt, och olika konjekturer äro: מכים, נשכים, נכרים och כמים m. fl., af hvilka den första är att föredraga.

35, 16. *ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν.*
Al. synas läst בחנוני לעגוני לעוג.

בחנפי לעגי מעוג
Som gudlösa kakskämtare l. lika gudlösa rotvälskpratare.

35, 23. *πρόσχες τῇ κρίσει μου.*

הקיצה למש׳
Vakna upp till min dom!

35, 27. *μεγαλυνθείη ὁ κύριος, οἱ θέλοντες* - -

יגדל יה׳ החפץ
Stor vare Jahve, som har behag till - -

37, 3. *καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.*
Al. läst המון l. אמון mängd, ofta om rikedom (jfr 37, 6).

ורעה אמונה
Och beflita dig om redlighet!

37, 7. *καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·*

והתחולל לו
Och bida honom!

37, 16. *πολύν* (hänfördt till *πλουτον*).

רבים (hänfördt till רשע׳)

37, 18. *ὁδούς* -

ימי
Dagar.

37, 25. *νεώτερος ἐγενόμην* - -
Al. uttrycka ofta originalets positiv gen. komp., om i afseende på ett annat nomen en stegring l. minskning tänkes (Fr. sid. 137).

נער היתי
Ung har jag varit - -

37, 35. *εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον και ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.*
Al. läst ומתעלה בארז הַלְּבָנון.

ראיתי רשע עריץ
ומתערה כאורח רענ ן
Jag såg en ogudaktig väldig, och den der utbredde sig som ett inhemskt grönt träd.

38, 3. *καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.*

ותנחת עלי ידך
Och din hand nedfor på mig.

38, 7. *ἕως τέλους.*

אד מאד

Högligen.

38, 8. *ὅτι ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν.*

Annan läsart: *αἱ ψύαι,* som Vulgata följer: lumbi mei - -

Al. tagit קלה i betyd. ringakta. Jfr Ordspr. 12, 9.

כי־כסלי מלאו נקלה

Ty mina länder äro fulla af brand.

38, 13. *καὶ ἐξεβιάζοντο - -*

Al. tagit נקשׁ i betyd. slå, som det har i Chald. (Ros.).

וינקשׁו

Och de lade försåt - -

38, 13. *εἰς μάστιγας ἕτοιμος - -*

Al. enl. Capp. åsigt läst לנגע, men לצ' kan ock vara blott fritt öfversatt.

לצלע נכון

Till fall beredd - -

39, 3. *ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην.*

נעלמתי דומיה

Jag förstummades i tystnad.

39, 5. *ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.*

אדעה מה - חדל אני

Låt mig veta, när jag upphör.

39, 6. *ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου.*

Bättre med Al. T.: *παλαιστάς;* Vulgata: mensurabiles.

הנה טפחות נת' ימי

Se! till handsbredder har du gjort mina dagar.

39, 7. *τίνι συνάξει αὐτά.*

מי־אספם

Hvem som insamlar det.

39, 12. *τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.*

חמודו

Hans skönhet (egl. det käraste).

39, 13. *ἐν τῇ γῇ.*

Vulgata: apud te efter Al. T. *παρα σοι.*

עמך

När dig.

39, 14. *ἄνες μοι.*

השע ממני

Blicka bort från mig!

40, 6. *καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι.*

ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך

(Många har du gjort dina

under) och rådslag om oss; med dig är intet att förlikna.

40, 7. *σῶμα δε κατηρτίσω μοι.*

Trol. har *ΩΤΙΑ* varit den ursprungl. läsarten, och *ΣΩΜΑ* uppstod på det sätt, att slutbokstafven *Σ* i föreg. ord drogs hit och *Τ* förvexlades med *Μ*. Vulgata: aures perficisti mihi.

אזנים כריתה לי

Öron har du gräft åt mig.

40, 8. *ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.*

במגלת־ספר כתוב עלי

I bokrullen är mig föreskrifvet.

40, 10. *κύριε, σὺ ἔγνως τὴν δικαιοσύνην μου* (så enl. Vat. T., men Al. o. Vulgata öfverensstämma med den hebr.).

יה' אתה ידעת

Jahve, du vet.

40, 16. *κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν* - -

ישמו על־עקב בשתם

Må de häpna öfver sin skamlöshet.

41, 3. *εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ.*

בנפש איביו

I hans fienders raseri.

41, 7. *καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτὸ* - - יחד är hitfördt från följ. v.

ידבר

Han talar - -

41, 9. *λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.*

Al. måhända läst יָצִּיקוּ; jfr 2 Ṣam. 15, 24 samt בי genom förvexling af ו och י.

דבר־בליעל יצוק בו

Ett obotligt ondt är honom ingjutet.

IX. Läsarter i Al. öfversättn., som förtjena företräde framför den mas. textens.

16, 2. *εἶπα τῷ κυρίῳ.*

אָמַרְתְּ ליה'

Vanl. du (min själ) har sagt till Herren; men själen är icke förut omnämnd, kan således icke gerna här underförstås, hvarföre ant. att läsa אמרתי eller anse formen förkortad i följd af slutvokalens bortfallande. Jfr Ges. § 44, 4 och Riehms anm. till denna ps.

20, 10. *κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν - -*
Vulgata: domine, salvum fac regem - -

יה' הושיע המלךְ יעננו - -

Efter accent.: Jahve, fräls! konungen höre oss - - -, men bättre = Al.; jfr konstr. i v. 7 a.

28, 8. *κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.*
Al. läst לעמו; jfr 29, 11.

יה עז־למו

Jahve är ett skydd för dem.

36, 2. *φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ.*
Al. läst לִבּוֹ, som gifver en bättre mening än den mas. textens לִבִּי. Föröfrigt hafva Al. läst den opunkterade texten på följ. sätt: נָאֻם פֶּשַׁע לְרָשָׁע.

נאם פשע לר' בקרב לבי

Vanl. gudlöshetens ingifvelse till den gudlöse är i mitt hjertas inre; bättre att med Al. läsa לִבּוֹ: en ingifvelse af gudlösheten har den gudlöse i sitt hjertas inre.

37, 36. *καὶ παρῆλθον.*

ויעבר

Han l. man gick förbi. (jfr Ges. § 137, 3); bättre = Al., som läst ואעבר.

Om 31, 7 se rubr. IV.

Hit kan ock föras:

2, 12. *δράξασθε παιδείας.*

Vulgata: apprehendite disciplinam.

Al. således fattat בר = בַּר renhet, tukt; jfr ps. 18, 2.

I betyd. rent, uppriktigt fattas בר = בַּר af Aq., Symm., Hieron.: adorate pure. Af de gamle öfvers. är det endast den Syr. som uttrycker det med son.

נשקו בר

Fogen Eder uppriktigt!

Vanl.: hyllen sonen! I den senare betyd. förekommer בר Ordspr. 31, 2, hvilket ställe dock härstammar från en långt senare tid än denna ps. vanl. antages vara författad. Dessutom står det här alldeles för naket (utan art. eller annat bestämningsord), för att man skulle kunna fatta det i betyd. son.

X. Läsarterna Ktib och Kri.

a) Al. följt läsarten Ktib på följ. ställen:

17, 11. סבבוני
περιεκύκλωσάν με.
Kri förtjenar dock företräde med anledn. af föreg. אשרנו.

30, 4. מיורדי
ἀπὸ τῶν καταβαινόντων.
Kri מירדי förutsätter en inf. constr. יֶרֶד, som icke finnes; dfe. Ktib bäst; jfr 28, 1.

39, 1. לידיתון
τῷ Ἰδιθοῦν.
Kri förekommer vanl. i mas. texten.

b) Al. följt läsarten Kri på följ. ställen:

10, 5. דרכו
αἱ ὁδοί.
Se vidare under rubr. VIII.

10, 10. ודכה
ταπεινώσει αὐτόν.
Se vidare under rubr. VIII.

11, 1. נודו הרכם צפור
μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον.
Mot Kri talar suffixet i הר', hvilket Al. undvikit genom att läsa: כמו צ'.

16, 10. חסידיך
τὸν ὅσιον.
Kri uttrycka alla de gamla öfvers. och de flesta handskrift. och torde väl på grund deraf förtjena företrädet; se dock Hupf.

24, 6. דרשׁוֹ

αὕτη ἡ γενεά ζητούντων αὐτόν.

Ktib = Kri, blott defekt skrifvet.

41, 3. יְאֻשַּׁר

καὶ μακαρίσαι αὐτόν. (Al. läst וִיאַשֵּׁר).

Kri bättre än Ktib, uttryckande följden af föreg.: att han prisas lycklig.

24, 4. נפשׁוֹ

Codices variera: V. Cod.: *τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,* A. Cod.: *τὴν ψυχὴν μου.*

Ktib allena hållbart; Kri är väl uppkommet under inflyt. af 2 Mos. 20, 7.

Läsart. עניים och ענוים stå ganska ofta i st. för hvarandra; t. ex. 9, 13 ktib עניים, kri ענוים, deremot 9, 19 tvärtom. 10, 12 ktib עניים, kri ענוים; Al. öfversätta det på alla dessa ställen med *πένητες*. Vanl. antager man, att עניים (sing. עני allena brukl., utom 4 Mos. 12, 5 ענו) betyder de arma, de förtryckta och ענוים de ödmjuka, de saktmodiga; se dock Hupf. till ps. 9, 13.